

Подгизнало всичко
отъ влага и каль.
И все пакъ омръзна ми вкъщи да дремя!
Какъ бихъ поизлѣзълъ,
какъ бихъ поигралъ,
но кой ще те пусне въ такова време!

И ето затворенъ
азъ вкъщи седа,
седа като лъвъ
задъ желѣзни решетки.
И виждамъ презъ тѣзи мъгли,
презъ дъжда
далечни страни
и бленувани гледки.

Тамъ нѣкѫде цѣвне широка лжка
и слѣнцето грѣе,
и птичкитѣ пѣятъ,
и весело плиска пѣнлива рѣка,
и голи момчета
се гуркатъ изъ нея.

А нейде край морския пѣсъченъ брѣгъ
маймунки играятъ,
цѣвтятъ портокали,
небето е синьо,
земята е въ злакъ,
и вѣтърътъ топълъ
и милва и гали...